

#DOBROGEADIGITALĂ

ACCES

UNIVERSAL

LA

INFORMAȚIE

UNIVERSITATEA
„OVIDIUS”
DIN CONSTANȚA

Nr. 7

#CITESTEDOBROGEA

 ZIUA
de Constanța

„Digitalizarea este un obiectiv cvasipermanent în cadrul programului de guvernare”

Procesul de digitalizare, în instituțiile statului, a fost accelerat și în contextul pandemic, ceea ce a dovedit faptul că ne putem folosi de instrumentele online pentru comunicare, pentru interacțiune, chiar și pentru luarea deciziilor.

Reducerea interacțiunii fizice între cetățean și funcționar public nu generează beneficii doar din punct de vedere sanitar. Viteza de comunicare, adresabilitatea largă, eliminarea subiectivismului, trasabilitatea, sunt plusuri asociate digitalizării instituțiilor publice.

Bineînțeles, sunt instituții mai avansate din acest punct de vedere, instituții în care întâlnirile față în față pot fi eliminate complet. Sunt și entități care mai au pași de parcurs în acest sens, pentru a se alinia la acest imperativ.

Tocmai de aceea, digitalizarea, ca principiu și mijloc, este un obiectiv cvasipermanent în cadrul programului de guvernare. Este îmbucurător în acest sens că, în cadrul Colegiului Prefectural, majoritatea instituțiilor participante au propus digitalizarea ca primă temă de dezbateri.

De asemenea, simăim că și populația generală, oamenii care beneficiază de serviciile instituțiilor publice, apreciază eforturile făcute în materie de digitalizare. Cu toții au înțeles nevoia instrumentelor „smart” și avantajele pe care le oferă.

În continuare, vom face demersuri să eliminăm birocrația cât mai mult. Intenția este să devenim din ce în ce mai rapizi, mai eficienți și să nu lăsăm loc pentru erori. Iar aceste atribuții pot fi atinse doar cu ajutorul digitalizării. Așa cum mediul privat a făcut eforturi impresionante, în special în contextul pandemic, și instituțiile publice se aliniază. Va dura ceva până vom atinge un nivel de digitalizare maxim, dar suntem pe drumul cel bun!

Silviu-Iulian COȘA,
Prefectul județului Constanța

Informații care au contribuit la ceea ce suntem astăzi

Într-o lume în continuă și rapidă schimbare, este vital să avem repere solide. Este vital să știm de unde venim, unde suntem și ce trebuie să lăsăm pentru viitor urmașilor noștri. Iar cultura este liantul ideal. Ca ființe umane, suntem produsul geneticii, dar ca cetățeni, suntem produse ale culturii și civilizației, suntem acum suma tuturor faptelor culturale și civilizaționale ale predecesorilor noștri. De aceea, este bine să ne cunoaștem istoria, este bine să ne cunoaștem cultura, este bine să cunoaștem ceea ce ne-au lăsat înaintașii. Proces dificil, totuși, ținând seama de ritmul vieții de zi cu zi.

În acest sens, demersul colegilor de la ziarul Ziua de Constanța este binevenit și binefăcător, în acest timp. Într-o lume în care dacă „nu ești pe net, nu ești”, digitalizarea unor publicații ieșite, din păcate, din circuitul cultural cotidian, interesând un cerc restrâns de specialiști doar, aduce la cunoștința publicului iubitor de cultură informații care au contribuit la ceea ce suntem astăzi. Prin digitalizarea acestora se deschide un cerc care se închide în momentul accesării acestora de către cititori.

Fondul documentar Dobrogea de ieri și de azi, aparținând Bibliotecii virtuale a ziarului Ziua de Constanța, pune astfel la dispoziția unei categorii largi de cititori, utilizatori ai noilor medii digitale de cunoaștere, date, fapte, evenimente și chiar povestiri din trecut care conturează imaginea unei lumi apuse astăzi, dar pline de farmec.

Personal, apreciez acest demers cu atât mai mult, cu cât am contribuit direct la acesta, ca reprezentant al Muzeului de Istorie Națională și Arheologie Constanța. Am putut afla direct ceea ce se dorește, cum sunt plănuite etapele de realizare, care este cantitatea de muncă înglobată în această acțiune și care este scopul final: oferirea de informații publicului. Și exact această latură a acestui demers cultural m-a atras de la început – ideea de a oferi informații într-un mod dezinteresat, doar pentru a nu se pierde și doar pentru a cunoaște.

Și modul de a pune în practică ideea este în total acord cu direcția înspre care se îndreaptă lumea noastră. Se deschide astfel posibilitatea ca informațiile oferite să ajungă diferite generații de cititori, diferite în mentalitate, dar având ca numitor comun dorința de a cunoaște.

Concluzionând, este un demers ziaristic, cultural și educațional win-win, binevenit în peisajul cultural constănțean și care, în modesta mea opinie, cere o continuare și, de ce nu, o amplificare.

Aurel MOTOTOLEA,
Director Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța

In Memoriam Ioan Popișteanu

Ar fi împlinit 79 de ani...

Pe 30 ianuarie, de praznicul Sfinților Trei Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul și Ioan Gură de Aur, în comunitatea universitară? Constanțeană era zi de sărbătoare, deoarece în urmă cu 79 de ani, se naștea Ioan Popișteanu, prietenul scriitorilor. Era mândru că văzuse lumina zilei într-o asemenea zi specială. Îi plăcea să punctioneze, pentru a înlătura orice urmă de ambiguitate din partea interlocutorului: „Mă cheamă Ioan, nu Ion, de la Sfântul Ioan Gură de Aur”.

Slujitor al cuvintelor, strânse între filele cărărilor, profesorul Ioan Popișteanu, bibliolog, editor și publicist, iubea mai presus de orice cărțile și Biblioteca. Toată viața și-a dedicat-o acestora. Timp de peste 40 de ani, și-a dedicat viața Bibliotecii Universității „Ovidius”, pe care a îmbogățit-o cu titluri valoroase, precum „Cazania lui Varlaam”, „Noul Testament de la Bălgrad”, prima „Enciclopedie românească în trei volume”, mari enciclopedii ale lumii și multe ediții princeps cu autograf.

În anul 1968, la Institutul Pedagogic din Constanța, actuala Universitate „Ovidius”, preluând și conducerea bibliotecii și a editurii universitare, în calitate de director. Fondator și director al editurii și revistei „Ex Ponto”, prof. Ioan Popișteanu a fost prietenul scriitorilor dobrogeni, dar nu numai. A publicat, reeditat și prefațat volume scrise de: Radu Gyr, Pericle Martinescu și Pavel Chihai - Opera Omnia.

Ultima carte pe care și-a pus semnătura, în calitate de coautor, a fost monografia „Universitatea «Ovidius» Constanța - 50 de ani de existență”, scrisă împreună cu Constanța Călinescu.

Pe 30 ianuarie 2012, Ioan Popișteanu și-a sărbătorit ultima zi de naștere în cea de-a doua casă a sa, Biblioteca Universitară. Peste vreo trei luni, într-o zi de 18 aprilie, avea să părăsească definitiv această lume. Inima sa cedase. Cei care l-au cunoscut au spus că Ioan Popișteanu nu putea să conceapă viața departe de cea de-a doua casă a sa, Biblioteca Universitară care acum îi poartă numele. Bibliotecarii îi simt lipsa și acum lui Ioan Popișteanu, cel care le-a fost ca un părinte.

Biografie

S-a născut la 30 ianuarie 1942, în satul Cârjelari, comuna Dorobanțu, județul Tulcea. A urmat școala primară în satul natal (1950). Continuă studiile gimnaziale și liceale la Tulcea, școala Medie nr. 1, actualul Colegiu Dobrogean „Spiru Haret” (1961).

Absolvent al Facultății de Filologie, Secția Bibliologie-Biblioteconomie (1968) și al Facultății de Filologie, Secția Limbă și Literatură Română (1972) din cadrul Universității București. Este repartizat, în 1968 la Institutul Pedagogic din Constanța (actuala Universitate „Ovidius”), când preia și conducerea Bibliotecii Universitare, pe care avea să o conducă timp de peste patru decenii.

A fost membru fondator și secretar ales (ianuarie 1990) al Comitetului de inițiativă pentru înființarea primei Universități din istoria Dobrogei, Universitatea „Ovidius” din Constanța. În 1995 era ales membru al Senatului acesteia. A fost membru fondator și vicepreședinte al Societății de bibliofilie (1972), membru al Consiliului Național A.B.I.R. (1990-1998), președinte al Filialei Constanța și Tulcea A.B.I.R. (1990-1998), iar în 1998 era ales vicepreședinte al Consiliului Național al Bibliotecarilor din învățământ.

Pe plan sportiv (campion național universitar, caiac-dublu, 1965-1966), a fost președinte al Clubului Universitatea din Constanța, din anul 1969. A mai deținut și funcția de secretar al Comisiei Județene Constanța de sporturi nautice (1977-1985), vicepreședinte al Federației Române de Yachting (1982-1990), iar în 1990 a fost ales vicepreședinte al Clubului de Yachting Constanța.

A făcut parte din Colegiul de redacție al revistei Studia Bibliologica și a fost unul din ctitorii revistei studențești Ex Ponto din Constanța și al editurii Ovidius University Press. A făcut parte din Colegiul de redacție al revistei Biblion, publicație de bibliologie, patronată de filialele ABPR-ABIR și Biblioteca Județeană Constanța. A fost unul din fondatorii primei edituri de stat din Constanța, după decembrie 1989, Pontica, (la început filială a Editurii Eminescu din București) și membru al Colegiului director și de redacție al acesteia (1990-1993), ca apoi, să fie unul din ctitorii și director al Editurii Ex Ponto (1995). A făcut parte din colegiile de redacție al Lucrărilor științifice - 1972-1977 (coordonator la cinci serii) și apoi al Analelor Universității „Ovidius” - 1990-2000 (7 vol.).

A fost prezent și în cotidienele locale: Dobrogea Nouă, Cuget Liber, Telegraf, Observator, ZIUA de Constanța, în revistele de cultură Tomis, Biblion, Ex Ponto și în alte reviste de cultură sau științifice din țară.

Pentru rezultatele obținute în activitatea culturală și profesională, în anul 1972, cu prilejul Zilei învățătorului, prin decret al Consiliului de Stat, este decorat cu Ordinul Meritul Cultural, clasa a III-a. De asemenea, primește, printre altele, în 1999, Diploma Filialei Dobrogea a Uniunii Scriitorilor, pentru susținerea actului de cultură scrisă și pentru editarea operei inedite a lui Radu Gyr la Constanța, Diploma Salonului de carte - Slobozia - 2000, pentru editarea antologiei „Poezia română după proletcultism” de Constantin Abăluță, Diploma de onoare și placheta jubiliară cu ocazia sărbătorilor prilejuite de împlinirea a 50 de ani de învățământ superior constănțean și 10 ani de la înființarea Universității „Ovidius”.

Pe 19 aprilie 2012 avea să se stingă din viață, la vârsta de 70 de ani. Un an mai târziu, Editura Ex Ponto edita un album comemorativ, la împlinirea unui an de la moartea bibliologului, editorului și omului de cultură Ioan Popișteanu, care evocă dimensiunea remarcabilă - profesională și creatoare - a acestuia.

Articolul integral pe www.ziuaconstanta.ro
(Redacția ZIUA de Constanța)

#Dobrogea Digitala - Acces universal la informație

#Dobrogea Digitală – Acces universal la informație

De la arhiva de piatră a Dobrogei la #DobrogeaDigitală – realitatea căreia îi suntem contemporani, ne-a responsabilizat pe 23 noiembrie 2020 la o sărbătoare inedită a Zilei Dobrogei, condusă cu o atenție distributivă, cu un ochi la prezent, și cu altul spre viitorul nostru.

Biblioteca virtuală pe care o lansăm în urmă cu trei ani, aducând digitalizarea în atenția administrației publice locale, instituțiilor culturale și nu numai, a devenit acum de o actualitate fără precedent, la nivel global.

2020 va rămâne an de referință pentru intrarea planetei în paradigma Digitalizării.

Se va forma astfel baza de date universală a omenirii, unde vom descărca, rând pe rând, contribuțiile înaintaților, semnăturile prezentului și ne vom conecta cu viitorul urmașilor noștri.

În 2017, cotidianul ZIUA de Constanța digitaliza, cu sprijinul Asociației Ștefadina, primele volume de carte veche, de-a dreptul rar, și lansa în mediul online Fondul documentar „Dobrogea de ieri și de azi”, având alături doar câțiva oameni de cultură. Erău cei care consimțeau importanța pentru istoria comunității a digitalizării cărților cu valoare bibliofilă, dar mai ales carte de interes local necesară studenților, elevilor, oamenilor care doar cu un click află despre istoria, cultura și civilizația locului în care fie s-au născut, fie trăiesc, prin adopție.

Fondul de documente provenea, în principal din achiziții, din donații și din colecții private puse la dispoziția redacției prin generozitatea proprietarilor lor.

Astfel au fost scoase la lumină prin digitalizare cărți rare precum „Dobrogea 1878-1928. Cincizeci de ani de viață românească”, „Tomi - Constanța”, de colonelul Ionescu M. Dobrogianu (1931) „Dobrogea în pragul veacului al XX-lea”, de M.D. Ionescu (1904), „Geografia județului Constanța și cu generalități asupra României”, de D. Bujilă și M. Mitache (1911), „Problema originii etnice în Dobrogea”, de Constantin N. Sarry (1942), o bună parte a colecției revistei „Analele Dobrogei” și lista poate continua cu zeci de titluri, dar vă lansăm invitația

de a „răsfoi”, cu doar un click, Biblioteca digitală ZIUA de Constanța.

La trei ani distanță de la acea premieră națională pentru un ziar regional, eveniment dedicat chiar Zilei Dobrogei, pe 23 noiembrie 2017, digitalizarea devine un cuvânt tot mai prezent în viețile noastre. În urma acestei crize, devine clar pentru toți c? digitalizarea nu este doar un trend, este o necesitate pe care nu o mai putem ignora în condițiile unei piețe în continuă dezvoltare. Se vorbește despre o nouă normalitate, care integrează lectura digitală ca primordială soluție.

În timp ce alții încă mai redefinesc această schimbare, cotidianul ZIUA de Constanța a reușit cu pași mărunți, dar siguri să metamorfozeze Fondul documentar „Dobrogea de ieri și de azi” într-o Bibliotecă digitală a viitorului, dar mai ales să aducă în atenția comunității constănțene necesitatea existenței unei Dobroge Digitale.

S-au alăturat în acești trei ani inițiativei cotidianului ZIUA de Constanța câteva zeci de contributory, dar mai ales parteneri importanți, cum este Universitatea „Ovidius” din Constanța. Mesajul central al sărbătorii din 2020 a venit de la nivel universitar - Biblioteca „Ioan Popișteanu” a Universității „Ovidius” Constanța, în parteneriat cu Asociația Ștefadina și cu sprijinul ziarului ZIUA de Constanța, aduceau în spațiul public, primul filon de semnături ale strămoșilor noștri.

Mai exact, Colecția Specială, compusă din câteva zeci de cărți de patrimoniu, care au o vechime de câteva sute de ani, au fost restaurate și digitalizate și oferite prezentului și, mai ales, viitorului.

Astfel considerăm că a fost marcat un punct important în ceea ce ar trebui să devină Dobrogea Digitală, un demers la nivel local care ar fi crucial să-și găsească ecou în rândul cât mai multor instituții.

(Redacția ZIUA de Constanța)

www.ziuaconstanta.ro

În istoria Universității „Ovidius” și în amintirea rectorilor

Pentru a întregi anvergura de ctitor a omului de cultură omagiat de cotidianul ZIUA de Constanța cu prilejul Zilei Dobrogei 142, am apelat la filele de istorie cuprinse în monografia jubileului Universității „Ovidius” din Constanța, apărută în anul 2011 și având ca autori pe Constanța Călinescu și Ioan Popișteanu.

Prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 654/1961 lua ființă la Constanța Institutul Pedagogic de trei ani, cu Facultatea de filologie cu secția Limba și literatura română, Facultatea de matematică cu secția de Matematică, Facultatea de fizică și chimie cu secția de fizică-chimie și cunoștințe industriale teoretice și practice și Facultatea de științe naturale cu secția de științe naturale și cunoștințe agricole teoretice și practice.

Trei ani mai târziu se înființează secția de istorie-geografie, în cadrul Facultății de filologie, facultate care dobândește în anul 1971 noi profiluri prin secția română-rusă și respectiv română-engleză, căpătând apoi statut universitar cu durata de studii de 4 ani în 1984, prin secția de română-rusă. În anul 1971 ia ființă Facultatea de educație fizică. Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 147 din 5 iunie 1974, Institutul Pedagogic de 3 ani devine Institutul Pedagogic Constanța.

În anul 1977 prin decretul Consiliului de Stat nr. 209 din 12 ianuarie capătă denumirea de Institut de Învățământ Superior, cu o singură facultate – de învățământ tehnic și pedagogic, șapte ani mai târziu, în 1984, devenind Institut de subingineri.

În Cuvântul înainte al monografiei dedicate împlinirii a 50 de ani de la înființarea Institutului Pedagogic (realizat de Constanța Călinescu și Ioan Popișteanu), rectorul de atunci, prof. univ. dr. Victor Ciupină, reamintea conducerea provizorie numită ca urmare a ordinului/adresa din 30 martie 1990, emis de ministrul Educației și Învățământului, condus de Mihai Pora: dr. Adrian Rădulescu – rector provizoriu, lector Gavril Rican, șwf lucrări Gheorghe Mihăieși, conf. dr. Dumitru Arsenie, prof. univ. dr. Vasile Sîrbu, prof. univ. Marin Mincu, prof. univ. Adrian Bavaru, conf. Nicolae Moise, șef lucrări Lucian Băluț și prof. Ioan Popișteanu.

Înființată odată cu Institutul Pedagogic, la 15 octombrie 1961, biblioteca dispunea la început de 13.730 de volume, pentru ca la sfârșitul anului 1970 să ajungă la 59.712 volume. Un deceniu mai târziu, biblioteca, condusă de un consiliu științific avându-l ca președinte pe Ioan Popișteanu, ajunge să numere 187.724 de volume, din care 22.274 unități sunt publicații periodice și seriale.

Conducerea bibliotecii a fost încredințată, începând cu anul 1968, primului său director, prof. Ioan Popișteanu, cel care a pus bazele unei noi și moderne structuri bibliotecare, în concordanță cu normele bibliologiei și științei informării în vigoare.

Alături de primul rector al Universității „Ovidius” - A. Rădulescu

Aceluiași Ioan Popișteanu i se datorează și fondarea, în anul 1990, a Editurii „Ovidius University Press”, care avea ca principal obiect de activitate publicarea de manuale și cursuri universitare, tratate, exegeze, teze de doctorat, lucrări științifice, reviste, anale, culegeri de probleme.

Colectivul Editurii și tipografiei universitare coordonat de Ioan Popișteanu a fost format până în anul 2005 din 13 specialiști.

Aceeași editură a fost principalul organizator, ani la rând, al Salonului Internațional de Carte „Ovidius”, care depășea constant cifra de 100 edituri și instituții culturale participante.

Rector Dan Iliescu: „Îl încadrez în categoria de personalități ale acestei universități”

Ales anul acesta prin vot democratic rector al Universității „Ovidius” din Constanța pentru următorii patru ani, prof. univ. dr. Dan Iliescu povestea, pentru ZIUA de Constanța, că l-a cunoscut încă ca angajat al Universității, dar viața i-a condus către legături mai strânse, cunoscându-se și pe plan personal și familial.

„Deși la vremea la care l-am cunoscut eram în grad mai mic (universitarul Dan Iliescu este născut pe 12 iulie 1964 – n.r.), asistent universitar, văzându-i implicarea, eu îl încadrez în categoria de personalități ale acestei universități. Entități de genul unei universități trăiesc prin personalități, iar prof. Popișteanu se încadrează, fără rezerve, în categoria de personalități. Ce m-a frapat, însă, la domnia sa a fost modul prin care a reușit să rămână o personalitate, printr-o modalitate foarte simplă. Nu a fost ostentativ, nu și-a dorit să se impună, dar cred că marele secret a fost iubirea de cărți și iubirea de oameni. Mai mult decât atât, a făcut-o cu o modestie extremă, pentru anvergura pe care o avea. Au fost ani în care dacă întrebai în țară cine este rector la «Ovidius» sau decani nu se știa, dar dacă întrebai de profesorul Popișteanu îl recunoșteau o grămadă. Iar asta s-a întâmplat, repet, într-o zonă de extremă modestie. Salut inițiativa ZIUA de Constanța”.

Articolul integral pe www.ziuaconstanta.ro

(Simona ANGHEL)

Un nume durabil în cultura Constanțeană

Evocăm un om al Dobrogei. Pentru că s-a născut pe pământ dobrogean, în satul Cârjelari din județul Tulcea. Pentru că s-a întors în ținutul de la Mare, după terminarea studiilor bibliologice și filologice din București. Sunt relevante cuvintele lui înscrise în câteva pagini pe care le numește „Autoaprecierea”: „Viața mea profesională și culturală se confundă cu apariția și dezvoltarea învățământului superior dobrogean. Am intrat pe porțile fostului Institut Pedagogic din Constanța, prin repartitie guvernamentală în vara anului 1968, fiindu-mi încredințată conducerea bibliotecii universitare”.

Înzestrat cu o personalitate creatoare și un temperament dinamic a dat acestei instituții un profil enciclopedic, structurat într-un sistem biblioteconomic modern, astfel că la momentul 1989 revoluționar datele statistice o situau printre centrele notabile de informare documentară și de referință.

Paginile de confesiune dovedesc că nu numai o latură profesională i-a captat atenția și că următoarele preocupări sunt pași ai evoluției sale spirituale. În cronologia lor, elementele reprezentative pornesc de la prima treaptă, aceea de a se găsi în Comitetul de inițiatori pentru înființarea Universității în Cetatea Tomis. Și funcțiile au continuat, toate cunoscând doar vârfuri de responsabilitate: membru fondator al Societății de bibliofilie din Constanța; președinte al Asociației Bibliotecilor din Învățământ pentru zona de răsărit a României (județele: Constanța, Tulcea, Ialomița, Călărași); președinte al Asociației Sportive „Știința” Constanța și vicepreședinte al Comisiei Județene de sporturi nautice și al Federației Române de Yachting. Amănuntele biografice îi întregesc conturul portretistic bogat în idei și în rigoare.

Începe o nouă etapă: activitatea științifică

Aflăm că este cititor al revistei studențești „Ex Ponto” și al Editurii „Ovidius University Press”. Este unul din fondatorii editurii „Pontica” și din 1995 până în anul 2008 director al Editurii „Ex Ponto”. Am coordonat împreună multe serii ale buletinelor științifice editate de Universitate. El a continuat apoi în colegiile redacționale ale „Analelor” Universității. Dacă răsfoim pagini ale ziarelor „Dobrogea Nouă”, „Cuget Liber”, „Telegraf” și al revistelor de cultură „Tomis”, „Biblion”, „România Literară”, „Luceafărul”, „22”, „Ex Ponto”, cu siguranță îi vom găsi semnătura.

A fost mult timp director al Saloanelor Internaționale de Carte, moderând lucrări și comunicări, lansări de carte de istorie, filologie, de educație fizică și sport, primind diplome de excelență în cadrul acestor Târguri naționale și internaționale (București, Iași, Cluj-Napoca, Oradea, Brașov, Baia Mare, Brest-Franța, Leipzig-Germania, Chișinău-Republica Moldova).

S-a îngrijit de editarea cursurilor universitare și a unor titluri de valoare semnate de cadre didactice universitare.

A îngrijit și prefațat volume superlativ cotate de critica literară. Putem să-l numim un catalizator al energiei creatoare. A readus în lumina tiparului nume care intraseră în umbră, din dorința de a învinge un eventual destin literar anonim și de a redeschide noi posibilități de manifestare. Ioan Popișteanu știa să treacă peste obstacole pentru reușită, pentru împlinirea aspirațiilor culturale. În proiectele sale figura „Opera Omnia”, care să încorporeze întreaga creație literară a patru importanți scriitori: Radu Gyr, Pericle Martinescu, Dimitrie Stelaru, Pavel Chihaia. Reușita a fost cu Pavel Chihaia, scriitor, istoric al artei, intelectual de mare sensibilitate, descris de editor ca „dominantă figură a literaturii române postbelice,

personalitate complexă, iubitor al artelor”. Iar despre demersul editorial Ioan Popișteanu declară: „Opera Omnia”, peste ani, va fi socotită o înfăptuire cu adevărat impunătoare în spațiul spiritualității românești.

Co-autor al monografiei Universității „Ovidius”

Credincios dezideratului său de a face cunoscut numele Universității pune în practică realizarea unei monografii. A strâns datele necesare de la fiecare facultate, a folosit fiecare informație și ca legitimare a acestei strădanii s-au tipărit două lucrări de valoare informațională pentru aniversarea a 45 de ani de la înființare și cu multe completări, o nouă apariție la jubileul celor 50 de ani. Există două semnături: Constanța Călinescu și Ioan Popișteanu. Monografiile sunt o primă sursă autorizată privind istoricul și activitatea academică, sunt un reper pentru cercetătorii de mai târziu. Îi revine meritul lui Ioan Popișteanu care a descris felul în care s-a militat „Pro Universitate” de către un grup de intelectuali atașați cauzei: „Este istoria perseverenței, a înrolării pentru o cauză de intelect și spirit, de știință și cultură”. Ioan Popișteanu își notase pe zile, realizase un calendar al activității comitetului de inițiativă, din care făcea parte. Omul Ioan Popișteanu a fost capabil de acțiuni de mari proporții, recurgând la energia sa, la timpul său, la totala lui abnegație.

Co-autor la „Dicționarul personalităților dobrogene”

A considerat că un Dicționar al personalităților dobrogene este o lucrare de prestigiu, un document sufletesc, reflectorul cuvintelor pentru că pune în lumină pe toți cei care au avut o contribuție scrisă sau practică răsfântă în teritoriul pontic. A făcut parte din colectivul redacțional și editorial al volumelor din anul 2004 până în 2010. Era încântat pentru acest început de drum, pentru acest semn de spiritualitate dobrogeană care cuprinde nume-lemă. Știa că proiectul este dificil de realizat, dar a cercetat surse bibliografice, a consemnat, a intervievat și a scos de sub tipar primele trei volume. În volumul IV, când Ioan Popișteanu ne-a părăsit, a devenit chiar o fișă de dicționar, o personalitate cu o contribuție substanțială la cultura constanțeană, un om care a gravitat în cercul oamenilor de știință și cultură, un editor de scrieri cu ecou în conștiința publică. Acum este omagiat postum.

Ioan Popișteanu este o pildă de seriozitate profesională. Dar în același timp un bun familist. Era căsătorit cu Ana Popișteanu, distins bibliolog, gata oricând să se intersecteze cu preocupările soțului său. Cei doi copii – Irina medic și Dan Sever cu studii de drept și artă teatrală au un complex de însușiri atitudinale transmise de tată. Nu au urmat meseria tatălui, dar au dobândit respectul față de muncă și față de valorile sociale, singura garanție a unei existențe demne.

Ioan Popișteanu va fi mereu evocat de cei care l-au cunoscut, pentru intelectul său, pentru etica existenței, pentru reușitele sale, pentru opiniile sale, pentru consecvența și pasiune față de orice demers în care s-a implicat.

(Conf. univ. dr. Constanța CĂLINESCU)

Grija și respectul față de cultura dobrogeană

Digitizarea documentelor tradiționale în scopul conservării, prezervării colecțiilor și al accesului rapid la informații este o prioritate a societății informaționale.

Fondul Documentar "Dobrogea de Ieri și de Azi" este un proiect on-line de mare anvergură, demarat de cotidianul "Ziua de Constanța" în luna noiembrie a anului 2017 și cuprinde cărți, publicații (ziare și reviste - periodice sau cotidiene), fotografii, manuscrise, precum și alte documente de arhivă (scrisori, vederi de epocă etc).

"Dobrogea de Ieri și de Azi" tratează povestea reală a provinciei danubiano-pontice, ținând cont de toate domeniile de activitate care, reunite, recompun imaginea acestui ținut.

Biblioteca Digitală prezintă lucrări din domeniile istorie, cultură (arte), social, economic, politic-administrativ, educație (învățământ), medicină etc. Se regăsesc aici materiale prețioase, care scot în evidență multi-etnicitatea și multi-culturalitatea acestor meleaguri. Este structurată pe mai multe paliere, secțiuni, după cum urmează: Citește Dobrogea, Personalități Dobrogene, Tomis - Revista Eparhială, Cărți despre Dobrogea, Analele Dobrogei, Revista Teatrul, Alte Publicații, Documente, autografe și facsimile, Hărți.

Sunt prezentate lucrări referitoare la etniile care compun populația Dobrogei, insistându-se asupra autorilor de etnii diverse (armeni, greci, turci și tătari etc) și asupra comunităților etnice (istoric, tradiții și obiceiuri, etc).

De asemenea, se regăsesc numeroase opere care tratează universul marin (și maritim), componentă ce aparține exclusiv Dobrogei, conferindu-i un farmecator element de unicat.

Au fost salvate, și puse la dispoziția cititorilor, opere extraordinare, vechi de aproape un veac, sau chiar mai bine, și care erau condamnate la dispariție.

Biblioteca Digitală cuprinde lucrări ce tratează povestea acestui ținut, începând cu cele mai vechi timpuri, trecând prin Antichitate, Ev Mediu, Epocă Modernă și sfârșind cu vremurile contemporane. Prezintă biografii și lucrări semnate de marii dobrogeni care și-au adus aportul la îmbogățirea patrimoniului cultural-regional și a celui național.

În acest proiect se regăsesc două componente importante: grija și respectul față de cultura dobrogeană, față de caracterul său unic în România și încrederea că generațiile viitoare vor folosi și aprecia toate aceste informații. Urez succes echipei cotidianului "Ziua de Constanța" și îi asigur de întregul sprijin din partea Consiliului Județean Constanța în demersul lor meritoriu.

Mihai Lupu
Președinte al Consiliului Județean Constanța

"Soluțiile digitale ne reapropie de (carte și de) cultură"

La nivelul Primăriei municipiului Constanța, ne-am asumat și noi, instituțional, imperativul urgent al digitalizării. Avem în vedere, prioritar, digitalizări care să sporească, să multiplice și să îmbunătățească accesul cetățenilor orașului Constanța la servicii publice de calitate; în egală măsură, avem planuri de digitalizare a întregii activități interne a instituției; digitalizarea integrată a serviciilor publice reprezintă un obiectiv strategic al Primăriei municipiului

Constanța, pentru care vom alocă toate resursele necesare.

Este de așteptat ca și cultura să devină terenul unor dezvoltări creative în domeniu, iar conectarea culturii la tehnologiile digitale de ultimă oră, simultan cu menținerea formelor tradiționale de exprimare a ei, nu poate decât mobiliza și capacitatea resursa patrimonială a culturii, de la biblioteci digitale la lecturi on-line și expoziții virtuale, de la platforme informatice on-line de catalog partajat la resurse culturale digitale integrate, de la restaurări digitale la aplicații multimedia pentru produse culturale. Obiectivul final al acestor tehnologii îl reprezintă îmbunătățirea accesului la cultură la nivel național și internațional.

La nivel local, un rol coagulant l-au avut, în ultimii ani, proiectele-pilot dezvoltate de publicația "Ziua de Constanța", care au produs sau facilitat digitizări substanțiale precum edițiile digitale ale publicațiilor „Arhiva Dobrogei”, „Analele Dobrogei”, „Revista Tomis” etc. sau celebrul proiect al Bibliotecii Virtuale a publicației – Fondul documentar "Dobrogea de ieri și de azi".

Cel mai recent proiect digital marca „Ziua de Constanța”, debutul primei etape de digitalizare a Bibliotecii „Ioan Popișteanu” a Universității „Ovidius” din Constanța, în colaborare cu Universitatea „Ovidius” și cu sprijinul Asociației „Stefadina”, enunțat în toamna anului trecut, în cadrul unui program comun de acțiuni privind celebrarea Zilei Dobrogei (în contextul celebrării celor 142 de ani de la unirea Dobrogei cu România), a facilitat restaurarea și digitalizarea a 120 de cărți de patrimoniu din diferite colecții de carte veche și rară ale Bibliotecii, care pot fi deja accesate deja, în format pdf, de către cititori.

Am încredere că aceste proiecte digitale (precum cele pe care le propune "Ziua de Constanța", prin parteneriate centrale și locale de substanță) vor fi apreciate și utilizate de către iubitorii de cultură din orașul Constanța și de pretutindeni. Am încredere în capacitatea resursei umane locale a municipiului Constanța de a realiza proiecte și produse digitale de calitate, în beneficiul cetățenilor care le așteaptă și le doresc. Am încredere că lecturile esențiale își vor păstra pentru totdeauna funcția lor formativă indiferent de spațiul care le produce – biblioteca publică sau cea digitală. Am încredere în carte, în cultură și în cei care le iubesc. Și sunt convins că soluțiile digitale ne reapropie de (carte și de) cultură, mai ales când crizele sociale ne văduvesc de bucuriile întâlnirii directe cu produsele ei.

Vergil Chițac, primarul municipiului Constanța

In Memoriam Ioan Popișteanu

#Dobrogea Digital?

Un om dedicat cărții

Într-o eră în care lectura unei cărți nu mai este o obișnuință zilnică, cititul fiind o formă de relaxare depășită ca activitate uzuală de media și rețelele de socializare, a vorbi despre un om care nu-și putea închipui viața fără carte este ca și cum ai vorbi despre un locuitor din altă lume venit să sălășluiască printre pământeni.

Ioan Popișteanu nu era doar filolog și bibliofil. Nu era doar un împătimit de lectură, era un iubitor de carte în toate aspectele ei: cartea care se scrie, cartea care se editează și se publică, cartea care se păstrează, cartea rară care devine obiect de muzeu și la care te uiți ca la o bijuterie. Era omul născut pentru a sluji cartea în locurile create pentru acest lucru: editura și biblioteca. Editura, locul în care se naște cartea, biblioteca locul în care își petrece viața, în care îmbătrânește frumos și devine piesă de muzeu sau este uitată pe un raft prăfuit.

L-am cunoscut pe Ioan Popișteanu în cele două ipostaze, complexe, ale omului de carte: bibliotecar și editor. Am discutat cu el despre lipsa de carte, mai ales de carte academică, de carte critică, de carte publicată în afara României, am discutat despre modul în care, în ciuda unui buget extrem de limitat, se putea achiziționa cartea care lipsea din bibliotecă. Am înțeles că o bibliotecă nu este doar un spațiu de lectură ci un spațiu viu în care cărțile nu se arată ușor, ci se lasă căutate, cercetate, așa cum un detectiv cercetează un mister pentru a-l elucida. O bibliotecă are misterele ei și regulile ei, iar un director de bibliotecă are misiunea de a cunoaște și stăpâni această lume a cărților, o lume heterotopică în care cu cât mai mult te adâncești, cu atât mai departe și se pare lumea reală.

Ca tânăr lector a Facultății de Litere, am publicat primele mele cărți la editura pe care o conducea. Am învățat atunci de la el cum se editează o carte, cum se corectează, în ce moment se alege coperta, ce se scrie pe coperta exterioară, pe pagina de garda, pe coperta din spate. Poate că nu autorul ar trebui să se ocupe de editare și corectură, dar în acea vreme, în anii '90, era de așteptat ca autorul să se implice în întregul proces de editare din lipsa personalului calificat. Și așa am învățat de la Ioan Popișteanu meseria de editor.

Dragostea lui Popișteanu față de carte s-a manifestat și în modul în care distribuia cartea constănțeană la târgurile la care participa sau pe care le organiza anual. Era notorie legătura pe care o realizase cu Uniunea Scriitorilor și acțiunile comune cu scriitorii și editurile din țară din fiecare vară. Ioan Popișteanu a reușit atunci să creeze o lume frumoasă în diversitatea ei, în care scriitorii, universitarii, studenții și editorii se intersectau într-un punct comun, care îi aducea, pentru scurtă vreme,

La Târgul Internațional de Carte Gaudeamus - noiembrie 2012

împreună: dragostea pentru carte.

Acesta a fost Ioan Popișteanu: stăpânul unei lumi a cărții, care pentru mulți pare desuetă, dar pentru el era o realitate. O realitate mai reală decât realitatea în care trăia. O realitate pe care noi, cei care l-am cunoscut, încercăm să o ducem mai departe și să o adaptăm lumii digitalizate în care trăim, o lume virtuală în care șarmul bibliofilului de modă veche se pierde. Nu și charisma iubitorului de carte, Ioan Popișteanu, al cărui spirit va dăinui în spațiul bibliotecii ce-i poartă acum numele, condusă de el cu totală abnegație atâția ani de zile.

Despre Adina Ciugureanu

Este profesor universitar doctor emerit de Literatură Americană și Britanică la Universitatea „Ovidius” din Constanța și coordonator de doctorat la Facultatea de Litere.

A scris o serie de lucrări de specialitate, printre care *Modernism and the Idea of Modernity*, *Victorian Selves*, *Multiple Perspectives (Essays on Contemporary British Literature)*, *High Modernist Poetic Discourse* (T. S. Eliot, Ezra Pound, W. C. Williams, Marianne Moore, Wallace Stevens), *An Anthology of Major Victorian Writers*. Este membru al Societății Europene de Lingvistică și Poezie (PALA), membru al Societății Europene pentru Studiul limbii Engleze (ESSE), președinte al filialei din Constanța a Societății Române pentru Studii Americane și Britanice (RSEAS).

(Adina CIUGUREANU)

Popișteanu, omul care iubea cărțile

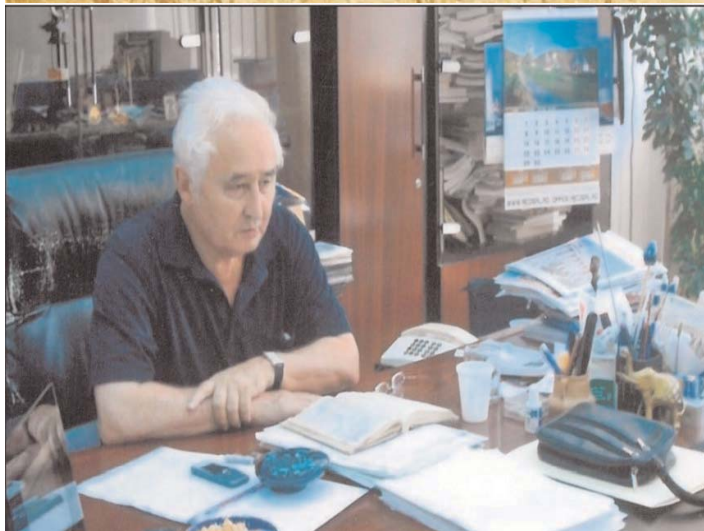
Întâlnire cu scriitorul Pavel Chihai (2009) și eseistul A. Mitchievici

Ioan Popișteanu era un epicurean în sensul înalt al cuvântului. Bucuria vieții ca și a cărților era reală la el, era gustată cu fiecare papilă. Cărțile se aflau peste tot în biroul său, iar printre ele numeroase reviste. O parte le citea, o parte le răsfoia, însă când te așteptai mai puțin descopereai că maestrul era la curent cu ce se petrece, și citise chiar și articole din reviste mai puțin cunoscute.

Nu voi ști niciodată cât de mult citea acest om al cărților, dar nu pot desprinde nicidecum existența sa de acest univers. Îmi este greu să îl văd altfel decât înconjurat de cărți, așa cum îmi este greu să îl concep înfrânt sau pesimist. Era ceva don quijotesco în umbra pe care o arunca asupra lucrurilor, cărțile își prelungeau prin el nu știu ce vis impetuos și abstrus, nu știu ce barocă construcție imaginară, castele din Spania. Maestrul vedea proiecte care se desena din aburul țgării și alunecau ca niște maiestuoase și gongorice navire prin fața ochilor. Sufletul cărților și al marilor călătorii era acolo. Am înțeles mai târziu că acest fapt făcea din el autenticul bibliotecar, stăpân peste un domeniu al visului care zace ascuns între file.

Articolul integral pe www.ziuaconstanta.ro
(Angelo MITCHIEVICI)

Biblioteca Universitară „Ioan Popișteanu” și-a redefinit munca

Decan Facultatea de litere

Dintotdeauna, bibliotecile au fost spații cu o fascinație aparte. Mirosul pregnant de hârtie, rafturile ticsite cu volume care îmbatrănesc demn, fosnetul discret al paginilor, oamenii adânciși în citit, custozii cu gesturi competente și măsurate, timpul care pare să aibă răbdare, toate acestea sunt semnele unui nobil mod de a fi, al sapiențialității, al respectului pentru cunoașterea adunată de oameni în secole și arhivată în cărți. În felul lor specific, bibliotecile universitare, mai mari sau mai mici, au ceva în plus, pentru că participă nemediat la dialogul dintre profesori și generațiile de studenți. Oricum ai merge „la bibliotecă” – sfios ca nu știi cum să te porți, ?an?o? ca ai mai fost, neatent, grabit să însfaci un manual sau cu reverență, exersând o vocație – bibliotecă este mereu acolo, gata să ajute, să dea răspunsuri, să materializeze bibliografiile în kilograme de cărți.

O regândire strategică a rolului instituțional al bibliotecii

Biblioteca Universității „Ovidius” din Constanța poartă, într-o cinstire, numele celui care s-a învrednicit să îi adune o zestre frumoasă de cărți, Ioan Popișteanu. Extraordinarul efort întemeietor este dus mai departe, asumat, cu devotament discret, dar neostoit, de cei care îngrijesc azi de bibliotecă. Precum orice instituție de cultură față de digitalul, expusă la transformările paradigmatică, extrem de rapide, ale începutului de mileniu, Biblioteca Universitară „Ioan Popișteanu” a fost provocată să găsească soluții reale de supraviețuire. Cum să salvezi cărțile, cum să faci să nu se stingă în tăcere? Cum să își faci datoria față de generațiile actuale, care s-au născut alfabetizate digital și cer ca informația să fie la un clic distanță? Cum dai tinerilor șansa cunoașterii, a creativității și a inovației – pe limba lor, adică în limbă? A fost nevoie de o regândire strategică a rolului instituțional al bibliotecii, care să plece de la recunoașterea uriașului potențial pe care îl tehnologiile în crearea medii și resurse de învățare. Dar, prin decizii și eforturi deloc mici, Universitatea „Ovidius” din Constanța poate spune, cu mândrie, că „santierul” a fost deschis.

Fiind atât de făcut în timp comprimat, Biblioteca Universitară „Ioan Popișteanu” și-a redefinit munca. În primul rând, în logica (altfel, discutabilă) că ceea ce nu este pe un ecran nu există, s-au intensificat eforturile de înregistrare catalografică în format digital; pentru împătimitii bibliotecilor, sertarele cu fișe de identificare sunt sacre, dar pentru sporirea substanțială a vizibilității fondului infodocumentar și compatibilizarea cu alte instituții din rețeaua bibliotecilor universitare s-a impus utilizarea unui sistem integrat de bibliotecă. Biblioteca

Universitară „Ioan Popișteanu” utilizează acum Aleph®, alături de multe alte biblioteci academice și instituții de cercetare din rețeaua națională și internațională, pentru că platforma are o interfață intuitivă, prietenoasă, inteligibilă atât unui utilizator neexperimentat, cât și unui cercetător. Un număr mare din publicațiile bibliotecii se găsesc acolo deja și faptul că în unele zile Aleph „merge greu” este semnul că, în aceste vremuri greu încercate, studenții continuă să învețe, căsapa după cărți, că „merge” la bibliotecă.

Pentru că Biblioteca Universitară „Ioan Popișteanu” are în „fișa postului” sprijinirea activității de educație și cercetare științifică, este și interfața către marii agregatori de cunoaștere. Dacă vrei să ai acces la platforme științifice cu vizibilitate globală? precum Science Direct, SpringerLink și Thompson Reuters - Web of Science, poți merge la Biblioteca Digitală – unde te vor întâmpina, în loc de cărți, siruri de calculatoare – sau la American Corner; mulți dintre studenții și profesorii din comunitatea ovidiană au și acces mobil, preferând să se teleporteze la bibliotecă prin telefon.

Depozitul Digital Instituțional al Universității „Ovidius” din Constanța

O altă fundație pentru clădiri viitoare a fost turnată prin proiectarea și implementarea Depozitului Digital Instituțional al Universității „Ovidius” din Constanța. Beneficiind de sprijinul unui proiect CNFIS din 2018, Depozitul Digital Instituțional al Universității „Ovidius” din Constanța – amplasat pe platforma instituțională CALIOPE – este un instrument de stocare complex, pe care îl au relativ puține universități din România și care scuteste comunitatea universitară de multe griji: arhivarea lucrărilor de finalizare a studiilor universitare este fără dată de expirare, într-un spațiu digital imens, randamentul de gestionare este infinit superior, utilizarea informațiilor poate fi monitorizată etc. Gândit robust, pe termen lung, constituit printr-o soluție Open Source „desteaptă” – care se numește Invenio, este constituită sub licența MIT, dezvoltată de CERN și utilizată de multe universități și institute de cercetare de talie internațională – Depozitul Digital Instituțional va primi funcții din ce în ce mai complexe; menirea sa este nu doar aceea de agregator de producție științifică proprie, ci și aceea de mediu de învățare. Fiind un bun al comunității universitare, are, din rațiuni de vigilență față de eventualele practici nestiințifice, regim închis.

Arc peste timp - digitalizarea fondului de carte veche și rară
Numele Universității „Ovidius” din Constanța vadește (și) o dimensiune simbolică: universitate este o instituție care își afirmă misiunea de educație și cunoaștere; dacă se numește „Ovidius” înseamnă că se așază sub tutela unui poet universal; atunci când își declară apartenența, se angajează să participe la viața cetății. Datoria de a onora valori spirituale ale umanității, mari autori și opere și, nu în ultimul rând, de a cartografia cultural spațiul național și Dobrogea, au fost în premisa unui alt proiect de digitalizare dezvoltat de Biblioteca Universitară „Ioan Popișteanu”. Acest proiect recent, vizând digitalizarea fondului de carte veche și rară, este un arc peste timp, leaga laolaltă, faraputintă de a fi dezlegate, eforturi trecute, prezente și viitoare. Proiectul de digitalizare a fondului de carte veche și rară din Biblioteca Universitară „Ovidius” din Constanța nu ar fi fost posibil fără tenacitatea profesorului universitar Mihai Gârtu, profesionalismul și minugia restaurativă a Asociației Ștefădina și sprijinul ziarului Ziua de Constanța. Astăzi putem spune că 120 de cărți din referențialul cultural al țării și al Dobrogei sunt în format digital și sunt la dispoziția cititorilor prin interfața web a Bibliotecii Universitare „Ovidius” din Constanța. Proiectul va fi dus mai departe, în numele aceluiași ideal de salvagardare, din recunoștință pentru hrana pe care ne-o dau cărțile.

(Alina BUZATU)

“Ghemul” dăruit de Ioan Popișteanu i-a supraviețuit

La începutul carierei mele, Ioan Popișteanu mi-a făcut cel mai generos dar. Atunci nu l-am înțeles pe deplin, dar cu fiecare conversație, cu fiecare semnătură pe fișele mele de lectură, cu fiecare nouă cunoștință întâlnită în biroul lui, cu fiecare lansare de carte, conferință sau călătorie la Tulcea, i-am adăugat sens. Pentru că nu știu cum să-l numesc, am să-i spun “ghemul Ariadnei”.

Ariadna, îndrăgostită de Tezeu, îi dă acestuia un ghem, probabil cu fir tors de lână, pe care să înceapă să-l desfacă de cum intră în labirint, pentru a se confrunța cu Minotaurul. Firul Ariadnei îl salvează pe Tezeu de la căutarea (zadarnică) a ieșirii din labirint. Mitul spune că labirintul conceput de Dedal era atât de complicat, încât abia Dedal a reușit să iasă din el.

Pentru mine, ghemul dăruit de Ioan Popișteanu i-a supraviețuit. Încă îl desfășor... Îl am cu mine la toate cursurile pe care le predau și ale căror argumentele le construiesc suficient de complicate pentru a-i provoca pe studenți să vadă dificultatea, dar și rezolvarea lor. Este invizibil, dar întotdeauna prezent, când scriu. Mă uit la vrafal de cărți, le deschid, citesc și recitesc: ideile alunecă, digresiunile se înghesuie, parantezele se multiplică. Firul critic pe care l-am primit de la Ioan Popișteanu, unul dintre cei mai avizi cititori pe care i-am cunoscut, mă face să mă întorc și să găsesc calea către concluzie. Ghemul are o mare calitate: e inepuizabil. L-am avut cu mine la Cambridge University Library care m-a covârșit prin numărul de volume pe care în 1997 nici m?car nu mi-l puteam imagina. La British Library (Londra), Firestone Library (Princeton), Charles Pierce Morgan Library (New York), firul m-a condus printre gravuri, manuscrise și ?palturi; l-am purtat prin Library of Congress (Washington, D.C.), New York Public Library și prin ameteitor de frumoasa bibliotecă

George Peabody (Baltimore). Îl am cu mine în bibliotecile virtuale unde mă las prinsă de fervoarea căutărilor care mă îndepărtează de ținta inițială; știu însă că nu am desfăcut degeaba firul dat de domnul Popișteanu și că acel fir mă va duce acolo unde trebuie să ajung. Cu încrederea că nu mă voi pierde niciodată, port ghemul cu mine peste ocean, la Seattle și firul m? aduce înapoi, la Constanța și la București.

Domnul Popișteanu mi-a dat mai mult decât ghemul călăuzitor din care desfac firul pentru a nu mă pierde printre argumente, cărți, oameni, universități și biblioteci. Mi-a împărtășit secretele editării de text, strategii ale navigației unui velier (rămase la nivel pur narativ, dar extrem de fascinant pentru mine), mi-a ținut lecții de istorie a ex libris-ului, a personalităților, bibliotecilor și instituțiilor locale și naționale de cultură. Alături de el și de Nicolae Rotund mai ales, împreună cu Marin Petrișor, Paul Prodan, Ovidiu Dunăreanu, Augustin Ioan, Sorin Alexandrescu, Marcela Ianovici, Carmen Nițu și mulți alții, am petrecut ore de festin intelectual în care am învățat să ascult. Providențial, doamna Popișteanu știa când să le pună capăt pentru a lăsa ceva de spus pentru mai târziu.

Întotdeauna va mai fi ceva de spus și de scris despre Ioan Popișteanu.

(Ileana MARIN)

Inegalabilul făuritor de visuri

Încă nu-mi vine să cred, încă nu mă pot obișnui nici astăzi că trebuie să vorbesc despre vechiul și statornicul meu prieten Ioan Popișteanu la timpul trecut.

Parcădeunăzi discutam în primitorul lui birou, încărcat de cărți și manuscrise rare, despre proiectele și strategiile pe acel an 2012 ale Editurii „Ex Ponto”, despre participările noastre la Târgurile și Saloanele de Carte, despre colaborările și arhitectura viitoare a revistei „Ex Ponto”, al cărui principal membru fondator era.

Parcă mai ieri puneam la cale într-o de toți acceptată, conspirație” colegială la Biblioteca Universității „Ovidius”, al cărui director era de o viață, cu sprijinul înțelepte și delicatei sale soții Ana, sărbătorirea lui la cei 70 de ani de viață și 44 de ani de activitate profesională. Cu toate că nu-i plăcea să se spună despre el că are „atâția” ani, a acceptat în cele din urmă să aibă loc acest eveniment.

Și-mi place să cred că a trăit una dintre cele mai înălțătoare și emoționante zile din viața sa alături de oamenii apropiați lui, de cei care l-au apreciat, respectat și iubit cu sinceritate și recunoștință, cum alții, îndatorați și obligați de pozițiile pe care le ocupă în Universitate, n-au fost în stare să-și calce peste orgolii și vanități și să fie prezenți lângă el într-un asemenea moment unic din viața unui excelent profesionist.

Ioan Popișteanu, om cu un suflet mare și generos, cu un optimism molipsitor, autorul unor fapte de cultură de amplă și rezistentă respirație, a iubit Dobrogea, în special partea de nord a acesteia, cum puțini au mai făcut-o sau o mai fac. Născut într-un sat mirific din mijlocul pădurilor, la Cârjelari, în apropierea Munților Măcinului, încă din adolescență a fost impulsionat de dorința de a contribui, prin tot ce avea sărealizeze ulterior în viață, la propășirea culturală și spirituală a acestui spațiu de lumină și vechime. Iar pentru împlinirea acelei dorințe, care l-a urmărit ca o obsesie, i s-a dăruit cu ardoare și mare risipă de energie.

Articolul integral pe www.ziuaconstanta.ro
(Ovidiu DUNĂREANU)

In Memoriam Ioan Popișteanu

Meritul Dobrogean pentru ctitorul bibliotecii universitare

„Carte digitală, pe suport electronic, cu fonturi variate, în culori vii sau pastelate, emanând chiar parfumul cernelurilor sau hârtiei îngălbenite de vreme, cu siguranță va fi cartea viitorului, mai ales pentru stocarea și actualizarea permanentă a informației, transmiterea rapidă a acesteia prin arderea distanțelor istorice sau planetare”. (Ioan Popișteanu)

La ediția atât de specială din 2020 a Zilei Dobrogei 142, purtând titlul #DobrogeaDigitală – Acces universal la informație și organizată în parteneriat cu Universitatea „Ovidius” din Constanța, conducerea cotidianului ZIUA de Constanța a considerat firesc să acorde Meritul Dobrogean, în semn de înaltă recunoaștere și apreciere pentru întreaga contribuție, omului de cultură Ioan Popișteanu, cel care a fondat Universitatea „Ovidius” din Constanța și a ctitorit cea mai importantă bibliotecă universitară dobrogeană, care se mândrește astăzi cu peste 300.000 de titluri datorită celor peste patru decenii de management prodigios.

(Redacția ZIUA de Constanța)

Om al cetății, al Tomisului cultural, un patriot adevărat

Dacă Universitatea „Ovidius” din Constanța este privită ca un organism viu, profund uman, atunci Biblioteca Centrală Universitară „Ioan Popișteanu” este aparatul circulator al acestuia. Studenții, masteranzii, doctoranzii, profesorii și cercetătorii, asistați de un colectiv de bibliotecari impresionant prin amabilitate și profesionalism, asigură un flux neîncetat de căutări, informații, provocări.

Ca structură componentă a Universității „Ovidius” din Constanța, Biblioteca are un profil enciclopedic, științific și didactic. Și-a deschis porțile în anul 1961, împreună cu proaspătul înființat Institut Pedagogic de 3 ani, din care se va dezvolta Universitatea, începând cu 1990. Sediul central funcționează într-un imobil elegant, interbelic, lângă care s-a înălțat, asemenea unui copil de care părintele este mândru, un nou modul, modern, dotat cu facilități pentru studiu, spații pentru expoziții și pentru cercetare în mediul virtual. Biblioteca oferă servicii variate publicului universitar. Publicațiile pot fi consultate în sălile de lectură, comunitatea academică poate solicita împrumutul de cărți la domiciliu și beneficiază de asistență infodocumentară. Biblioteca facilitează și împrumutul interbibliotecar, schimbul interbibliotecar, fotocopierea publicațiilor.

Fondul material a cunoscut o creștere numerică permanentă de-a lungul timpului, prin cărți, publicații periodice și seriale, monografii, manuscrise, documente audio-vizuale, discuri, CD-rom-uri, hărți. Ne oprim doar la o parte a acestuia, unul dintre motivele pentru care Biblioteca UOC stă cu cinste pe harta lumii științifice, și anume fondul de carte veche românească.

Articolul integral pe www.ziuconstanta.ro
(Florentina NICOLAE
Directorul Bibliotecii „Ioan Popișteanu”)

www.ziuaconstanta.ro

#citeșteDobrogea
www.ziuaconstanta.ro

FONDUL DOCUMENTAR DOBROGEA DE IERI ȘI DE AZI

IOAN POPIȘTEANU

(30 ianuarie 1942 – 18 aprilie 2012)

Bibliolog, cercetător, editor, publicist,
al cărui nume îl poartă biblioteca Universității „Ovidius” și
biblioteca din comuna natală Dorobanțu (Tulcea)

UNIVERSITATEA
„OVIDIUS”
DIN CONSTANȚA

WWW.UNIV-OVIDIUS.RO

ASOCIAȚIA ȘTEFADINA

WWW.ASOCIATIASTEFADINA.RO

ZIUA DE CONSTANTA

DEPARTAMENT PUBLICITATE

str. Stefan Mihaileanu nr. 82A, Constanta

Tel./Fax: 0241 552 019, e-mail: ziua@seanet.ro